

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 3T/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918010380
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kurečko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7918010380.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kurečka a prísediacich MVDr. Jána Štáhorského a Mgr. Magdalény Krafcíkovéj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.10.2018 v Trebišove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
B. K. , nar. X.X.XXXX v E., trvale bytom E., T. C. XXXX/XX,
t.č. vo väzbe v ÚVVAÚVTOS C.,

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e

- dňa 3.3.2018 v čase okolo 10.00 hod. v E. na ulici M.. Z. č. XXXX na priestranstve pred HM E. pred vchodom do lekárne A. dobehol poškodeného Z. C., ktorý išiel od HM E. smerom k bankomatu A. sporiteľne, silno ho buchol do chrbta, v dôsledku čoho dal poškodený svoju ruku okamžite do ľavého vrečka bundy, aby si chránil finančnú hotovosť, ktorú vo vrecku mal, obžalovaný mu však násilím strčil svoju ruku do ľavého vrečka bundy a z ruky poškodeného vo vrecku bundy mu násilím vytrhol finančnú hotovosť vo výške XX,- €, vystrel sa a otočený chrbtom povedal poškodenému „raz ce zabijem“ a kľudným krokom odišiel smerom k hotelu J., čím poškodenému Z. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E., J. B. č. XXXX/XX, spôsobil lúpežou škodu vo výške 40,- €, pričom k zraneniu poškodeného nedošlo,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe (osobe vyššieho veku),

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona)

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného a svedkov, prečítaním zápisnice z výsluchu obžalovaného a poškodeného z prípravného konania, prečítaním zápisnice o rekognícii z prípravného konania, znaleckými posudkami, listinnými dôkazmi a obrazovým záznamom, na základe čoho zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný B. K. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a ďalej vypovedal (dňa 16.8.2018), že v predmetný deň išiel podať tiket do E., kde šiel tipovať futbalové zápasy do stávkovej kancelárie. Keď si podal tiket, chcel z E. odísť. Medzitým poškodeného Z. C. zrejme vonku niekto prepadol a keď v tej chvíli vychádzal z E. cez veľké dvere, tak poškodený prišiel k týmto dverám a ukázal na neho, že to bol on, kto ho prepadol. Poškodený mu vtedy nepovedal nič, iba ukazoval na neho prstom a hovoril len „Ty, Ty“, čo opakoval niekoľkokrát. Poškodený mal pri sebe víno, bol určite aj trochu opitý. On však poškodeného neprepadol, vie o tom, že pred E. sú nainštalované kamery a navyše v tej chvíli sa pred E. nachádzala aj skupina R., ktorí tam fetovali, mohlo ich byť asi päť, preto si myslí, že poškodeného napadol niekto z tejto skupiny. Potom, čo ho poškodený obvinil z toho, že ho prepadol, sa vrátil naspäť do E. a povedal SBS-károvi, ktorý stál dnu pri vchode, že poškodený ho obvinil z toho, že ho mal prepadnúť. Poškodený mu síce nepovedal, že mu mal niečo urobiť, ale keďže na neho dookola ukazoval prstom a hovoril: „Ty, Ty, Ty“, tak si domyslel, že asi mu mal niečo urobiť. Preto SBS-károvi povedal, že poškodenému nič neurobil, na čo mu SBS-kár odpovedal, „nič sa neboj, ja som všetko videl, ja som videl, že ty si ho neprepadol“. Tiež mu potom povedal, že sa nemá báť, a že má ísť het. SBS-kár mu vtedy ešte vravel, že keby z toho bol nejaký problém, že on mu dosvedčí, že nikoho neprepadol, a že má ísť domov. SBS-károvi vtedy ukázal aj svoj tiket. Potom išiel domov do osady. Čo sa stalo poškodenému teda nevidel. Inak ho vôbec nepozná, a to ani z videnia. Alkoholické nápoje vtedy požitý nemal, nakoľko už dlhšiu dobu nepije, predtým, než išiel podať tiket si však dal doma toluén, ktorý mohol účinkovať asi tak hodinu, potom jeho účinky prejdú.

Vo svojej ďalšej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 6.9.2018 upresnil, že s SBS-károm sa rozprával okolo 11.00 hod. V čase okolo 10.00 hod., teda v čase, z ktorého sú kamerové záznamy a kedy mal byť poškodený lúpežne prepadnutý, sa nachádzal v E. v stávkovej kancelárii, kde čakal, keďže si chcel podať tiket. Domov potom odišiel okolo 11.00 hod., a to na bicykli, pričom svoj bicykel tlačil a popri ňom šiel na osadu aj M. E.. Čo sa týka jeho výpovede na predchádzajúcom pojednávaní, kde potvrdil, že na fotke, ktorá zachytávala osobu vychádzajúcu z E., je skutočne on, a že je to pravda, tak k tomuto obžalovaný uviedol, že mu policajti ukázali inú fotku, nebola to fotografia urobená z kamerového záznamu, ktorý bol prehratý na hlavnom pojednávaní.

Oproti tomu sa obžalovaný v prípravnom konaní pri výsluchu dňa 5.3.2018 k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, priznal s tým, že po tom, čo prišiel do E. asi o 9.00 hod. a stál tam, kde sa podávajú tikety, tak si všimol gadža, ktorý bol pri pulte, ktorý je oproti stávkovej kancelárii a taktiež si všimol, že mu vydali 5 Eur, ktoré si dal do ľavého vrecka. Potom videl, že tento gadžo šiel dnu do predajne a kúpil si pivo, za ktoré platil v poslednej pokladni. Keď gadžo prešiel okolo neho a išiel von z E., tak on išiel za ním. W. išiel rovno a pred lekárňou zastal, aby sa napil piva, vtedy prišiel k nemu od chrbta aby ho nevidel, udrel ho a podkopol ho, načo gadžo spadol na zem. Keď ležal, tak mu strčil ruku do ľavého vrecka, kde predtým videl, že dáva peniaze. W. mal síce ruku vo vrecku a držal si peniaze, ale on mu ich napriek tomu z ruky vytrhol. Potom sa postavil a išiel preč. Urobil niekoľko krokov a keď sa obzrel, tak videl, že gadžo sa tiež postavil a išiel smerom do E.. On sa vrátil a pozeral, či na zemi nezostali ešte nejaké peniaze. Keď tam nič nebolo, tak išiel preč a keď zišiel na chodník okolo vchodu do E., kde chodia autá, tak začal utekať, bežal až na tábor do obchodu, kde si kúpil 4 horalky, jednu čokoládu a jednu „čarnu malinovku“, za čo zaplatil 3 Eurá. Potom šiel naspäť do herne, ktorá je oproti osobitnej škole. Tam hral automaty a všetky peniaze, ktoré mal, prehral. V herni bol asi do 11.00 hod. a potom šiel domov. Asi okolo jednej pre neho prišli R. s tým, že ho hľadajú policajti. Keď prišiel k policajtom, tak sa na neho policajti pozrel, pozrel sa aj do telefónu a povedal mu, že to nie je on, že môže ísť, tak sa vrátil domov. Potom prišli policajti opäť okolo pol piatej, kedy mu policajti na telefóne ukázal fotku, na ktorej sa aj sám spoznal, vtedy povedal policajtom, že na tej fotke je on. Policajti sa ho pýtali, či bol v E. a on im vtedy všetko povedal, povedal im celú pravdu. Čo sa týka peňazí, ktoré mal poškodenému odcudziť, tak mu zobral 30 Eur, konkrétne 3 bankovky po 10 Eur. Peniaze mu zobral preto, lebo chcel ísť

hrať automaty. Poškodenému však nepovedal, že ho zabije, nehovoril mu vtedy nič. V E. mal oblečenú čiernu veľkú vetrovku, čierne nohavice a na hlave bielu čiapku.

Vo svojej ďalšej výpovedi pred vyšetrovatelkou dňa 18.6.2018 však svoju predchádzajúcu výpoveď poprel s tým, že nie jej pravdivá, a že on pred E. síce bol, ale nikoho nenapadol a ani nikomu nezobral peniaze.

K rozporom vo svojich výpovediach obžalovaný uviedol, že pri výsluchu na polícii sa najskôr k spáchaniu skutku priznal, avšak to len preto, lebo policajti mu povedali, že keď sa prizná, tak pôjde domov, navyše policajti ho aj zbili. O. ho stotožnili až na tretíkrát, keď trikrát chodili po osade s fotkou v mobilnom telefóne, kde mali snímku z časti kamerového záznamu spred E. a na základe toho ho potom zobrali na policajnú stanicu. Policajtom vtedy povedal, že na fotografii je skutočne on, to je pravda, išlo ale o fotku, keď vychádzal z E., preto šiel s policajtmí na policajnú stanicu, kde iba podpísal zápisnicu, lebo mu bolo sľúbené, že pôjde domov. Keďže policajti mu vtedy povedali, že aby išiel domov, tak sa musí priznať aj pri výsluchu pred vyšetrovatelkou, tak sa pri výsluchu aj pred ňou priznal. Čiže vtedy pred ňou hovoril, že prepadol poškodeného, aj keď to nebola pravda, nakoľko chcel ísť domov. Následne sa priznal aj pri výsluchu na súde, avšak tiež len preto, lebo policajti, ktorí ho predvádzali na súd, mu znovu povedali, že sa má priznať, keď chce ísť domov a keďže chcel ísť domov a nechcel byť vzatý do väzby, tak sa znova priznal, aj keď to nebola pravda.

Svedok - poškodený Z. C. na hlavnom pojednávaní najskôr vypovedal, že si pamätá len na to, že spadol pred E., že bola zima a na zemi bol nejaký roztopený sneh. Po tom, čo sa pozbieral zo zeme, išiel domov a na viac si už nepamätá, nakoľko to už bolo dávno. Potvrdil však, že osobou, ktorá ho mala pred E. lúpežne prepadnúť, bol obžalovaný. Na doplňujúce otázky následne uviedol, že niekto do neho buchol, na čo spadol na zem, tejto osobe pri tom videl do tváre. Strčil do neho obžalovaný, obžalovaný mu však žiadne peniaze nezobral.

Vo svojej druhej výpovedi na hlavnom pojednávaní rovnako ako v prípravnom konaní uviedol, že bol lúpežne prepadnutý pred E., kde ho buchol zozadu obžalovaný, na čo spadol na zem. Vtedy si strčil svoju ruku do ľavého vrečka bundy, aby si ochránil peniaze, ktoré mal voľne vo vrecku, hneď na to mu do vrečka vopchal ruku obžalovaný a peniaze mu z vrečka vytiahol. Po tom, čo sa zo zeme pozbieral, tak si všimol, že osoba, ktorá ho prepadla, išla pešo smerom k osade. Následne sa vrátil do E. a povedal SBS-károvi, čo sa stalo. SBS-kár mu na to povedal, že má ísť na políciu. Taktiež si ešte pamätá, že obžalovaný mu vtedy povedal, že ho zabije, ale po tom, čo sa to stalo, tak mu neurobil nič a išiel preč. Na 100 % si je istý, že ho lúpežne prepadol obžalovaný B. K.. Pri lúpežnom prepadnutí obžalovanému videl aj do tváre, a to vtedy, keď spadol na zem, lebo v tom okamihu sa trochu pootočil.

Svedok M. O. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril k okolnostiam, za ktorých došlo k stotožneniu obžalovaného, pričom z jeho výpovede vyplynulo, že príslušníci polície mali k dispozícii fotografiu z kamerového záznamu a hľadali možného páchatel'a, ktorý mal mať fúzy. Jednalo sa o fotografiu, ktorá bola urobená zo záznamu z kamery, ktorá snímala vchod do E., na fotografii bola osoba, ktorá vychádzala z E., a bolo vidieť, že táto osoba má fúzy. Keď hľadali páchatel'a v trebišovskej osade, tak k ich služobnému motorovému vozidlu prišiel brat obžalovaného, M. K. (svedok vtedy ešte nevedel, že sa jedná o jeho brata), ktorý im začal rozprávať, že jeho brat pri E. nikoho neolúpil a nikomu nezobral žiadne peniaze. M. K. požiadali, aby zavolať k policajnému autu svojho brata, čo on aj urobil. Následne bol jeho brat (obžalovaný) požiadaný, aby s nimi išiel na policajnú stanicu, kde sa aj opoznal na fotografiu a kamerovom zázname a potom sa k spáchaniu skutku aj priznal. Obžalovaný sa sám priznal už v aute, keď šli z osady na policajné oddelenie a ešte v aute popísal celý priebeh skutku, ako sa mal stať. Svedok bol potom ešte prítomný pri vyťažovaní obžalovaného na policajnom oddelení, kde sa znovu priznal a popísal, ako to všetko bolo. Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že na policajnom oddelení bol zbitý, a preto sa priznal, tak tieto jeho tvrdenia nie sú pravdivé, pri jeho predvádzaní neboli použité ani žiadne donucovacie prostriedky a pokiaľ by bol obžalovaný nejako zranený, tak mohol ísť na lekárske ošetrenie, kde aj obžalovaný bol, ani lekár však žiadne poranenia nekonštatoval.

Z výpovede svedka Y. M. vyplynulo, že ako príslušník SBS mal v predmetnom čase zmenu v HM E., kde za ním prišiel poškodený C. s tým, že pred E. bol lúpežne prepadnutý. On mu na to povedal, že to má ísť nahlásiť na políciu. Následne prišli príslušníci polície, ktorí boli v civile, a pýtali si kamerový záznam, tieto záležitosti potom s nimi riešila vedúca, ktorá má tieto kamerové záznamy na starosti. Obžalovaného

registruje z videnia a v HM E. s ním nebol žiaden problém. Či bol v predmetný deň obžalovaný prítomný v E. si nepamätá. Čo sa týka tvrdení obžalovaného, že po tom, čo mal byť poškodeným obvinený z toho, že ho pred E. lúpežne prepadol, tak sa vrátil do E. a mal povedať SBS-károvi, čo sa stalo a SBS-kár mu mal na to povedať „Nič sa neboj, ja som všetko videl, ja som videl, že ty si ho neprepadol!" a taktiež mu mal povedať, že sa nemá báť, a že keby z toho bol nejaký problém, že mu dosvedčí, že on nikoho neprepadol, tak nič z toho nie je pravda. Obžalovaný mu nikdy neukazoval ani svoj tiket.

Podľa znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatria obžalovaný B. K. netrpí ani netrpel duševnou chorobou. Jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie ovládať bola v čase spáchania skutku zmenšená pod vplyvom toluénu, nie však podstatne. U obžalovaného bolo zistené zneužívanie organických rozpúšťadiel (toluénu), zatiaľ bez návyku a bez závislosti.

Zo záverov znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný znalcom z odvetvia psychiatria z dôvodu potreby posúdenia duševného stavu svedka - poškodeného Z. C., vyplýva, že menovaný netrpí a ani v minulosti netrpel duševnou chorobou alebo poruchou a nie je duševne chorý. Znalec u neho zistil organické zmeny mozgu - degradáciu osobnosti s chronickým alkoholizmom, jedná sa o plne rozvinutú psychickú aj telesnú formu závislosti, v klasifikácii podľa Jellineka sa u neho jedná o terminálne - 4. zo 4 štádií alkoholizmu. Napriek tomu znalec konštatuje, že poškodený je schopný vierohodne popísať prežité udalosti z nedávnej minulosti, a to aj zo dňa 3.3.2018. Vo svojom posudku znalec ďalej uviedol, že v čase hlavného pojednávania dňa 16.8.2018 bol poškodený najpravdepodobnejšie pod vplyvom alkoholu, jednalo sa u neho o opitost' približne stredne ťažkého až ťažkého stupňa, pričom predpokladá, že bol pri výpovediach v prípravnom konaní, resp. pri rekognícii buď triezvy alebo v opitosti ľahkého stupňa. Znalec taktiež konštatuje, že výpoveď poškodeného z prípravného konania, resp. výsledky rekognície, ktorá s ním bola vykonaná v prípravnom konaní, sú z hľadiska psychiatrického použiteľné pre účely trestného konania. Výpoveď poškodeného na tomto pojednávaní nehodnotí ako účelovú, keďže u neho nezistil snahu pomôcť obžalovanému.

Zo zápisnice o rekognícii, ktorej súčasťou je aj súvisiaca fotodokumentácia, je zrejmé, že poškodený Z. C. v rámci rekognície podľa fotografií opakovane opoznal obžalovaného B. K. ako muža, ktorý ho dňa 3.3.2018 lúpežne prepadol pred HM E..

Na hlavnom pojednávaní boli prehraté aj kamerové záznamy na CD nosičoch, ktoré zachytávajú osobu útočníka ako aj poškodeného Z. C., ako vychádzajú z HM E., následné lúpežné prepadnutie poškodeného útočníkom pred vchodom do lekárne A., ako aj odchod útočníka z miesta činu smerom k táboru, vrátane jeho pohybu niekoľkými ulicami, na ktorých bol zachytený kamerou. Vzhľadom na nedostatočné rozlíšenie kamerového záznamu útočníka nie je možné jednoznačne stotožniť s osobou obžalovaného, možno však konštatovať podobné fyziologické črty (postavu). Súčasťou spisu sú aj fotografie poškodeného Z. C. a útočníka, ktoré boli zhotovené z týchto kamerových záznamov.

Detaily miesta spáchania trestného činu boli objektivizované aj prečítanou zápisnicou o ohliadke miesta činu, vrátane súvisiacej fotodokumentácie.

Zo správy OR PZ Trebišov zo dňa 25.9.2018 súd zistil, že žiadne iné fotografie obžalovaného polícia nemá k dispozícii.

Pre úplnosť súd uvádza, že na hlavnom pojednávaní súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý prokurátorom, a to výsluch svedkyne Q. P. (vyšetrovateľky, ktorá realizovala výsluchy obžalovaného v prípravnom konaní), keďže v súvislosti s výsluchom vyšetrovateľov, resp. policajtov ako svedkov v tej istej veci, či už k obsahu, spôsobu alebo priebehu nimi vykonaných procesných úkonov vo veci, v ktorej pôsobili ako orgány činné v trestnom konaní, súd zastáva názor, že takýto úkon nemá povahu právne relevantného procesného úkonu. Postavenie orgánu činného v konkrétnej trestnej veci je totiž nezlučiteľné s postavením svedka v nej, pretože o tom, akým spôsobom prebiehal úkon trestného konania a aký je jeho obsah, svedčí zápisnica o tomto úkone. Ak by výsluchané osoby potvrdili nezákonnosť svojho postupu, došlo by z ich strany k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zákona (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.6.2012 sp.zn. 1Tdo V 16/2011).

Rovnako súd odmietol aj návrh obhajoby na výsluch svedka M. E. (bytom E., T. C. XX), keďže obžalovaný tohto svedka neuvádzal ani v prípravnom konaní a ani pri prvotnej výpovedi pred súdom, ale až po tom, čo bol dopočutý na hlavnom pojednávaní si „spomenul“, že z HM E. mal odísť v jeho doprovode. Z uvedených dôvodov možno konštatovať celkom zrejmú nevierohodnosť a nedôvodnosť tohto návrhu, a to zvlášť v situácii, keď viaceré tvrdenia obžalovaného súvisiace s jeho obranou boli na hlavnom pojednávaní vyvrátené výpoveďami svedkov (možno dodať, že súd sa najskôr pokúsil uvedeného svedka predvolať na hlavné pojednávanie, avšak bez vedomosti jeho dátumu narodenia, pričom zásielka s predvolaním bola súdu vrátená s tým, že adresát je neznámy a adresa je nedostatočná).

Na základe takto vykonaného dokazovania bol spoľahlivo a bez pochybností zistený skutkový stav zodpovedajúci výrokovkej časti tohto rozsudku. Vina obžalovaného B. K. bola dostatočne preukázaná predovšetkým výpoveďou poškodeného Z. C., ktorý síce pri svojej prvotnej výpovedi vypovedal vo viacerých smeroch zmätočne (pravdepodobne z dôvodu nadmerného množstva požitého alkoholu), avšak už v rámci tohto výsluchu potvrdil, že obžalovaný bol osobou, ktorá do neho strčila pred HM E., v dôsledku čoho spadol na zem. Pri svojej druhej výpovedi pred súdom (poškodený bol pred výsluchom podrobený dychovej skúške s negatívnym výsledkom) však poškodený už jednoznačne označil obžalovaného za osobu, ktorá ho lúpežne prepadla tak, že ho zozadu buchla do chrbta takou intenzitou, že spadol na zem, a následne mu z vrečka bundy vyťahla finančnú hotovosť. Skutočnostiam, ktoré uvádzal vo svojich výpovediach poškodený, nasvedčujú aj kamerové záznamy, z ktorých je zrejmé, že sa skutok stal presne tak, ako ho vo svojich výpovediach popísal poškodený, ktorý obžalovaného ako páchatel'a opakovane opoznal aj v rámci vykonanej rekognície v prípravnom konaní. V priebehu konania pred súdom bol znalcom vyšetrený aj duševný stav poškodeného, pričom zo záverov znaleckého skúmania vyplynulo, že výpovede poškodeného z prípravného konania sú plne použiteľné pre účely trestného konania, a že znalec u neho nezistil sklony ku klamstvám ani ku konfabulácii.

Obžalovaný bol usvedčený aj výpoveďou svedka M. O., ktorý sa vo svojej výpovedi vyjadril k okolnostiam, za ktorých došlo k stotožneniu obžalovaného ako páchatel'a prejednávaneho trestného činu, a taktiež aj svojou prvotnou výpoveďou v prípravnom konaní, v rámci ktorej sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a pomerne podrobne opísal aj detaily jeho spáchania. Zo zápisnice z tohto výsluchu (obžalovaný pri ňom ešte nemal obhajcu) pri tom nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že obžalovaný nevie čítať a písať, a teda nebol schopný sa sám obhajovať (pre úplnosť možno dodať, že obžalovanému bol následne ustanovený obhajca z dôvodu, že bol vzatý do väzby). Obžalovaný síce pri ďalšom výsluchu v prípravnom konaní a opakovane aj na hlavnom pojednávaní svoju vinu poprel, tieto jeho výpovede však súd považoval za účelové, motivované snahou vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za svoje protiprávne konanie. Dôvody, ktorými obžalovaný vysvetľoval zmeny vo svojich výpovediach, vyzneli nepresvedčivo a nedôveryhodne, navyše obžalovaný sa spočiatku priznal k trestnému činu kladenému mu za vinu nielen v rámci výsluchu pred vyšetrovateľom, ale aj na súde pri rozhodovaní o jeho väzbe. Poukázať možno aj na tvrdenia obžalovaného vo vzťahu k príslušníkovi SBS, za ktorým mal obžalovaný prísť po tom, čo mal byť za páchatel'a lúpeže označený poškodeným Z. C., ktoré boli vyvrátené svedkom Y. M..

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní považoval súd teda za postačujúce pre vyslovenie záveru o vine obžalovaného, a preto nepovažoval za potrebné na hlavnom pojednávaní vypočuť ako svedka M. E., ktorého výsluch pokladal súd za neopodstatnený aj z už vyššie uvedených dôvodov.

Obžalovaný svojim konaním konkretizovaným vo výrokovkej časti rozsudku naplnil všetky pojmové znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona), pričom okolnosťou podmieňujúcou použítie vyššej trestnej sadzby je v danom prípade skutočnosť, že skutok spáchal na chránenej osobe, ktorou sa okrem iných rozumie aj osoba vyššieho veku, teda osoba staršia ako 60 rokov (§ 127 ods. 3 Tr. zákona). Subjektívna stránka trestného činu je daná priamym úmyslom podľa § 15 písm. a) Tr. zákona. Okolnosť podmieňujúca použítie vyššej trestnej sadzby je pokrytá zavinením obžalovaného vo forme nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Tr. zákona, keďže na základe výzoru poškodeného musel byť obžalovaný minimálne uzrozumený s tým, že poškodený Štefan Kollár môže mať viac ako 60 rokov.

Z miesta bydliska obžalovaný nie je bližšie charakterizovaný, pred vzatím do väzby bol bez pracovného pomeru. Doposiaľ bol raz súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 2.6.2011 sp.zn. 4T/19/2011, ktorým mu bol pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia

slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. V ústrednej evidencii priestupkov má obžalovaný celkovo 10 záznamov za priestupky rôzneho druhu spáchané v rokoch 2014 až 2018. Naposledy sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 priestupkového zákona, a to krádeže drevnej hmoty, za čo mu bola Obvodným oddelením PZ Trebišov uložená pokuta vo výške 30 Eur.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere ukladaného trestu prihliadal súd najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti u obžalovaného zistené neboli. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona bude u obžalovaného postačujúce uloženie trestu odňatia slobody na dolnej zákonom stanovenej hranici, a to vzhľadom na jej výšku ako trestu nepodmieneného. Zaradenie obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá kritériám v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, teda skutočnosti, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Takto uložený trest podľa názoru súdu plne zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií ako aj zásade individualizácie trestu, mal by byť postačujúci z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie a súčasne byť dostatočnou garanciou nepáchania ďalšej trestnej činnosti obžalovaným v budúcnosti.

Čo sa týka nároku poškodeného Z. C. na náhradu škody spôsobenej trestným činom, ten si nakoniec poškodený voči obžalovanému na hlavnom pojednávaní neuplatnil, a preto o ňom súd v odsudzujúcom rozsudku nerozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.